

po nekoliko deležev. Ni ga tako revnega obrtnika, da bi ne zmogel sesterih golčinarčkov. Rodoljubi pa izven Tolmina naj pojasnjujejo preveliko važnost tega narodnega zavoda in njegov upliv v prihodnosti, kajti namen vseh hranilnic in posojilnic je: napraviti neodvisne kmetje, da to neodvisnost posebno pokažejo pri različnih prilikah narodnega življenja.

Z. V. V. 27. aprila. — V ponedeljek, 27. aprila dan, bil je za nas „Gorjane“ kaj žalosten, kajti ločil se je od nas preč. gosp. župnik Gotard Pavletič, katerega smo vsi brez izjeme spoštovali in ljubili. In zakaj bi ga ne? Bil nam je vzgleden duhovnik, za svojo službo in za blagor naš zelo umet. Njegovo milo svarjenje rodilo je marsikak dober sad. Odlikoval se je med nami s točnostjo v svoji službi, z milim obvečevanjem in s krotkim, a po potrebi tudi s strogim značajem, a to le v okvirju svoje službe! V druge zadeve se ni utikal! Tako njegovo obnašanje pridobilo mu je srca vseh zvestih mu župljanov, pa saj tudi v resnici: „tak mož, ni mogel skaliti pteku vode!“

Dan slovesa je pokazal, kakó smo ga vsi ljubili! Ne le njegovi oziroma prijatelji, tudi prebivalci skoraj cele vasi hleli so pozdravljati in spremljati svojega ljubljenež župnika, ter s solzami v očeh zadnjikrat zahvaljeval se mu za njegov trud in skrb, kateri je imel z nami!

Gospod župnik! Še enkrat: Bog Vam povrni in poplačaj za vse dušne dobrôte, katere ste nam v teku starih let takó obilo v vsakem oziru skazovali. Bog hodi vedno z Vami in naj Vam dodeli Svoj blagoslov, srce in zadovoljnost v Vašem novem Vam domovju!

Mirencem pa častitamo, da dobé v svojo sredo tako odličnega dušnega pastirja in Bog daj, da bi bili z njimi tako zadovoljni, da bode mogel reči, kakor je nam: „Med Vami uživam sem mir in zadovoljnost!“

Dne 1. maja pa dojde k nam za župnega oskrbnika č. gosp. Ignacij, Valentincič! kaplan v Voleah. V.

Iz Kobariča. — „Moj jarem ni sladak in moja butara ni lahka“, tako bi lahko zastokal v sedanji dobi naš kmet. In res, kedor vidi, kako ubogega kmeta od vseh strani stiskajo in pestijo ter se pulijo za njegovo prazno mošnjo, kedor sliši, kako revež pod mnogimi butari, katere prenaša le z največjo težavo, stoče in vzdihuje, a se mu vendar še nova bremena prikladajo, kakor v znani pravljici kmetič svojemu oslu, kateri mu je toliko časa prikladal, dokler se ni obnemogel na tla zgruditi, — kedor tedaj vse to vidi in sliši, gotovo mu pritrdi: — res je tako! in zraven še dostavi: kedor zaničuje revni tvoj stan, ta nima al' srca, al' nima možgan. Marsikedo se je že zgrudil pod težo tega bremena, marsikedo leze že prav skozi tla in se le z največjim naporom še vzdržuje, a čuti vendar, da ga zapuščajo moči in le nagla pomoč ga utegne rešiti; a tudi drugi, močnejši, le s težkimi koraki in po nemi sragami na čelu prenašajo teže tlačenih bremen. Da pa popoln ma ne obnemorejo, treba jim je še o pravem času podati v roko palico, na katero se bodo nekoliko opirali, treba jim je dati tudi telesnega krepčila, da se telo nekoliko opomore in si tako olajšajo prenašanje težkega svojega bremena.

V ta namen ustanovilo se je v Kobariču sadjarsko društvo, kakor je že nekdo v „Soči“ ob kratkem opisal. Da utegne biti to društvo za kobaško okolico v gmotnem oziru velike važnosti in koristi, pritrđi gotovo vsak, kedor se je le količkaj prepričal, koliko dobička donasa kmetu po drugih krajih, umetno sadjarstvo in kakó krepka opora mu je v sedanjih slabih časih. Med tem, ko so po drugih krajih prav v tem silno napredovali, ostali smo na Kobariškem še vedno tam, kjer so bili pred pol stoletja. To ni prav! Zadnji čas je, da se podamo za drugimi, priložnost se nam sedaj lepa ponuja. Oklenite se krepko sadjarskega društva, katero je za vas ustanovljeno in v povzdigo vašega gmotnega blagostanja namenjeno. Čim večje bo zanimanje, tem lepše bo napredovalo. Ker pa priprosto ljudstvo največkrat lastne koristi prav ne spozna, dokier je ne vidi, zato je dolžnost našega razumnštva, da ga v tem poučuje, napečuje in spodbuja. Pripraviti moramo ljudstvo do tega, da bo videlo v tem društvu le lastno korist in dobroto, da se ga poprimo, da začne vporabljati sredstva, katerega mu bo društvo ponujalo, in ako smo to dosegli, podali smo s tem našemu kmetu v roko krepko palico, na katero se bo opiral pri prenašanju svojih ne lahkih bremen.

Drug pripomoček v povzdigo gmotnega blagostanja prebivalcev kobariškega trga bila bi mlekarica. Mlekarice se na Tolminskem, kakor tudi na Kobariškem, pridno množijo in ustanovljajo. Imeli jih bomo v kratkem okoli in okoli Kobariča, — le Kobarič, središče cele doline, večkrat imenovan in opisan kot zaveden trg, le on še vedno premišluje in ni prišel do trdnega sklepa in odločitve. Premišluje pa in zanimanje postaja od dne do dne večje, to mu moramo vendar le pripoznati, in ako ostane trden in stanovit v svojem premišljevanju in si vzame k odločitvi sklepu svojih premišljevanj na pomoč tudi gmotne uspehe in koristi sosednjih vasi, potem ni dvoma, da bomo že v letošnjem letu brali, da se je tudi v Kobariču ustanovila mlekarica. Veliko razumnih mož

deluje na to in li so nam porok, da stvar ne zaspí. Popravimo napako in zbrisimo madež, kateri so nam sosednje, priproste vasi prizadele s tem, da so nas prehiteli. Posnemajmo jih vsaj, saj lepe vzgledne posnemali je tudi hvalevredna lastnost. Res je sicer, da je tudi tu marsikak neveren Tomaž, da ne veruje, ker ne vidi; a ko pride čas, da položi svoj roko v ne več prazno mošnjo in mu pri tem krone prijetno zarozljajo, poreče tudi on: „blagor vam, ki jih niste še videli in slišali in ste v nje verovali“. In ko postane misel o kobariški mlekarici tudi dejanje, kar se najbrže v kratkem zgodi, potem smo podali našemu kmetu zraven podpornice tudi telesnega krepčila, katero mu oslabele ude toliko okrepeča in oživí, da bo lahko prenašal svoje butare in še več, trdno sem prepričan, da zadobi toliko moči, da si marsikako breme, katero ga je popred morda najbolj žulilo, tudi s hrbita zvali.

Na delo tedaj, ker resnobni so dnovi, A delo in trud nam nebó blagoslovi!

Z. Gorenjskega. (Rakova pot na vse strani.) Gorenjska stran je slovela zavoljo prirodne lepote, zavolj krepke rasti, značajnosti in pobožnosti njenih prebivalcev, zavolj lepim cerkva in ubranega zvonjenja, in slednjé tudi zavolj snažnosti, postenosti in imovitosti prebivalstva. Toda kapitalizem in liberalizem spodjedata in uničujeta polagoma te dične prednosti naših krajev. Večih posestev se polastujejo bogataši, deloma Judje! ti pa so nasprotniki umnega kmetovanja, ker skrbijo le za lepe gozde in obilen zarod divjačine, da se zamorejo kratkočasiti z lovom, pašnike pa kar mogoče omejujejo in pašo zabranjujejo, s tem pa podkopavajo živinorejo, ki je glavni vir našega blagostanja. Vsled tega pogubnega gospodarstva se je število živine na Gorenjskem v zadnjih letih skrčilo za več tisoč glav, kakor je poslanec Povše s številkami dokazal. To je pač žalosten nazadek! Treba bo krepkega in odločnega odpora v blagor kmetijskega stanja. Še huje pa nas ujeta liberalizer, to je duh verske nebržnosti in telesnega uživanja. Žganjopitje se je grozno udomačilo med prej tako treznim prebivalstvom, in ta peklerska pijača uničuje ljudstvo dušno, telesno in gospodarstveno. Ljudje so po žganju kakor zdiljani; preklinjajo in se pretepejo. Čednosti in pobožnosti več ne poznajo, grde pogovore slišiš med mladino, in število nezakonskih otrok vedno narašča. Ljudje postajajo manjši in slabejši, niti senca več niso nekdanjih gorenjskih orjakov. Vnema za lepoto cerkva pojema, cerkve se praznijo, polnijo se pa gostilnice in žganjarije. Varčnosti med posli ne najdeš skoraj več. Vse sproti zapravijo, kar zaslužijo; kaj jih čaka na stara leta drugzega, ko beraška palica? To bodo občutili o svojem času tudi občine, ko bodo morale skrbeti za stare nemaniče, ki si v mladih letih niso nič prihranili. Tisti liberalni župani in svetovalci, ki jim je pobožno življenje zoprno, ki ne marajo poslušati Božje besede, ampak rajši prebirajo liberalne časnike, bodo potem spoznali, kako nes pametno so ravnali, da so liberalizmu, to je lahkčivnosti in verski mláčnosti potuho dajali. Revščina, grenka revščina, iz ktere nobeno sleparstvo in nobena brezverska prefriganost več ne pomaga, je gotov nasledek lahkčivnosti in verske nebržnosti. Zato so le tisti možje pravi rodoljubi, ki napečujejo posle in celo ljudstvo k varčnosti, treznosti, čelavnosti in pobožnosti. Varčen posej si v dolgih letih lep denar prihrani, da je za stare dni preskrbljen, in on ne pride soseski v nadlego.

Iz Celovca. (Prelat Andrej Alijančič.) — Dne 9. aprila opoldne izdihnil je blago svojo dušo prečast. gosp. stolni kanonik, odbornik Mohorjeve družbe itd., Andrej Alijančič, po daljšem trpljenju, star 81 let. — Pogreb se je vršil ob jako lepem vremenu v sredo dne 11. malega travna popoldne. Udeležilo se ga je jako veliko č. gg. duhovnikov iz mesta in z dežele, bogoslovci, zlasti pa so prihitali slovenski gg. duhovniki v obilnem številu izkazat svojemu sobratu in rojaku zadnjo čast. Odbor družbe sv. Mohorja se je korporativno udeležil pogreba. Pa tudi drugega ljudstva prišlo je zelo veliko, med drugim tudi več visjih dostojanstvenikov, gojenci malega semenišča in zavodov Vincencijeve družbe itd. V korarski hiši so truplo pokojnika ob obilni asistenci blagoslovili preč. g. stolni prost dr. Val. Müller, ter vodili sprevod do stolne cerkve, kjer so mrlča v drugič blagoslovili mil. g. knezoškof. Čg. bogoslovci so v stolnici in na pokopališču zapeli primerne pesmi in med potjo prapevali žalostinko „Miserere“. Od stolnice na pokopališče pri sv. Rupertu so vodili sprevod rajnega sošolec preč. g. Gr. Selander. — Sijajni pogreb je pokazal, kako

prijubljen in spoštovan je bil blagi pokojnik vseh krogih. Z njim zgubila je krška škofija zvestega duhovnika, narod slovenski vrlega rodoljuba, ubogi radodarnega dobrotnika! Dal mu Bog nebesa, nam pa bodi časten njega spomin!

Iz Žabnice. (Romanje na sv. Višarje.) Faktor navadno, se začne tudi letos romanje na sv. Višarje na praznik Vnebohoda Gospodovega, t. j. 3. vel. travna. Da bi bilo letošnje romanje in delovanje na sv. Višarjih blagoslovljeno! Da bi povspeševalo večjo čast in hvalo Božjo in češčenje preblazene Device Marije, pa tudi donasalo pobožnim romarjem obilno duhovnega prida! V ta namen naj mi bode dovoljeno, objaviti tu nekatere opazke, zadevajoče zlasti romarske procesije na sv. Višarje. 1. Romarjem, ki prihajajo posamezni ali v manjših truplah, se bo vsak čas vestnc in natanjko vstrezalo, ker bodo trije marljivi, vzgledni duhovniki stalno nameščeni. Ob dnevih in časih, kedar prihajajo romarji po navadi v obilnejšem številu, pomagali bodo blagovoljno tudi sosedni gg. župniki, tako da bode večkrat po 4 do 7 duhovnih delavcev. Pri vsem tem prosimo romarje potrpijenja, ako bi nam véasi ne bilo mogoče do prvih sv. maš vsem v spovednici vstreci. Kdor nekoliko vstraja, pride skoro gotovo na vrsto, ker spovedujemo v jutro neprenehoma, dokler je kaj romarjev. 2. Kedar se prirejajo skupna romanja ali procesije na sv. Višarje, bode najbolje, da se zberejo romarji iz več sosednih far in da pridejo pod duhovnim vodstvom: nekaj zato, ker tako romanje bolj vstreza duhu in dušičnom sv. cerkve in se ta najbolje dosega romanja pobožni namen; nekaj pa tudi zaradi tega, da se romarjem lažje vstreže v spovednici, ako so namreč duhovni voditelji blage volje, domačim gospodom pri spovedanju pomagati. Treba je tu opomniti, da sme na našem Božjem potu z dovoljenjem preč. škofijstva vsak mašnik iz ktere koli škofije spovedovati, ako je le sploh od svojega škofa za spovedanje potrjen in je bil k temu od duhovnega ravnatelja Božjega pota pooblaščen, oziroma naprošen. 3. Večje procesije naj bi dohajale, kolikor mogoče med tednom, ker se ta čas lažje dobi pomoč, če je treba, in se tudi lažje romarjem vstreže po njih želji z nagovori in drugimi duhovnimi opravili: kár ob nedeljah in praznikih ni tako lahko mogoče, ker se te dni navadno nabere dovolj drugih romarjev, in se je tudi treba kolikor toliko držati navadnega reda. Jako bi bilo želeli, da bi se izvanredne procesije popred naznanile dekanjskemu uradu v Žabnicah in bi se povedalo približno število vdeležencev, dalje ali pridejo z enim ali več duhovniki, želijo li slovesnega vsprejema, pridige itd. Na navadne nedelje naj bi dohajale k večjemu manj številne procesije in le tedaj, kedar pride z romarji eden ali več duhovnikov, ki hočejo blagovoljno v spovednici pomagati. Ob praznikih in takih nedeljah, kedar so po navadi večji shodi, se pa sploh ne svetuje, prirejati močnejših procesij, ker se tedaj lahko more zgoditi, da ni prostora ne v cerkvi za pobožna opravila ne po prenosilnih za zaželjeni počitek. 4. Kar se tiče romarskih procesij, ki se po železnici vozijo, dovoljuje se jim, vsaj na c. kr. državni železnici, zdatno znižana voznina in sicer pod sledečimi pogoji: a) romarji morajo potovati vsaj 50 kilometrov daleč; b) vdeležencev mora biti vsaj 450; c) znižanje navadne voznine iznaša 50%, t. j. za polovico; d) če je manj kakor 450 oseb ali se voznja ne raztegne na 50 kmtr. se tudi dovoljuje znižanje voznine za polovico, ako se vplača najmanj 153 gld. To znižanje velja tako za navadno kakor tudi za posebne vlake. — Tako je naznanilo prevožno vodstvo c. kr. državne železnice v Beljaku z dne 21. vinotoka 1893. prečast. knezoškofskemu ordinarijatu v Celovcu, toda s pristavkom, da se ob binokostnih praznikih in kedar bi bilo to zaradi prevelikega prometa nemogoče, ne more zagotoviti označeno znižanje voznine, in da bi se morali zeliti vozovi za blago, kakor se prirejajo za vožnje transporte, kedar bi nikakor ne bilo zaostno število vozov za osebe na razpolago. — Ni dvomiti, da se dovoljuje romarjem tudi na južni železnici nekako enako znižana vozna cena. Naj tu še pripomnim, da je za posamezne romarje, kakor tudi za romarske vlake bolj primerno, da se peljejo do Žabnic, ker je od todi 3/4 ure bliže na sv. Višarje, kakor s Trbiške postaje, in tudi dokaj bliže, kakor iz zgornjega Trbiža. To seveda velja samo tedaj, kedar gre dotični vlak dalje na Žabnice in ne ostane na Trbiški

postaji. Mnogokrat, kakor n. pr. iz Ljubljane, se more za tisto ceno peljati do Žabnic, ki se plača do Trbiža in v tem slučaju bi odločno svetoval, izstopiti v Žabnicah. 5. Slednjic opozarjam še pobožne romarje k Materi Beži na sv. Višarjih, da morejo enkrat v to popolnoma odpustek zadobiti, ako se svojih grehov skesano spovedó, prejmejo vredno sv. Rešnje Telo in v romarski cerkvi molijo na namen sv. Očeta, Da se ta odpustek dobi, ni ravno treba, da se sv. zakramenta na sv. Višarjih, akoravno je najbolj primerno; tirja se pa neobhodno, da se ta romarska cerkev obišče in se ondi opravijo molitve za odpustke ali da se vsaj moli 5 očenasev na namen sv. Očeta. Nadalje se morejo dobiti nepopolnoma odpustki, in sicer odpustek 7 let in 7 kvadragen, kolikorkrat se romarji udeležijo sv. maše ali večerne pobožnosti, in odpustek za 300 dni, kolikorkrat pobožno molijo pred podobo Matere Božje. Naj bi si romarji te duhovne dobrôte obrnili v prid. Simon Ineko, dekan.

Irredenta.

Prof. Spinčić je imel v seji državnega zbora 12. prel. m. govor, v katerem je omenjal tudi irredentsko gibanje v naših krajih, katerega pa merodajni krogi nočejo videti. Ta del govora se glasi takó-le:

Imel bi, gospoda moja, novih dokazov za irredentizem, katerega skoro pripoznati nočejo, toda nočem se dolgo muditi pri tem. Omeniti hočem samo, da je list „L' Eco delle Alpi Giulie“ po mojih govorih z dne 13. in 15. decembra 1893. pisal, da so ta list, kakor tudi drugi irredentistiški spisi, mnogo bolj razširjeni, nego sem jaz trdil tu v državnem zboru.

Zanimivo je tudi omeniti, da je list „Rinnovamento“, izhajajoč v Gorici, nekdo rekel, da so jedno številko lista „L' Eco delle Alpi Giulie“ razširili se v Gorici v 27 izvodih. Na to je moral list, po ukazu c. k. okrajnega glavarstva popraviti, da to ni res. „L' Eco delle Alpi Giulie“ pa se je posmehoval jednim in drugim, pišoč, da ne 27 izvodov tega lista, ampak 500 so jih razširili po Gorici. Tu je tudi notica o širjenju nekkih listkov, ki so se razdeljevali v spominu na Oberdanka. List „Rinnovamento“ z dne 10. februarja t. l. piše, da je prišlo v njega roke 90 komadov. (Cita):

Guglielmo Oberdan
col nome d'Italia
sulle labbra
addì XX dicembre MDCCCLXXXII
peri di austriaco capestro
perché dal suo martirio
ingagliarditò
cresca l'odio degli italiani
per l'oppressore
della sua terra.
Trieste, 20 dicembre 1893.
Il Circolo Garibaldi*.

V istem času pripelili so se taki listki (kaže jedno tako znamko) na poštne nabiralnice v Trstu, na kojih je bilo mesto orla neko znamenje z nadpisom „Circolo Garibaldi Trieste“: takih znamk našlo se je po Trstu mnogo. Imam pri sebi tudi neki naris iz Trsta z dne 18. avgusta 1893., kateri pa ne sme priti v javnost, kajti to bi bilo preveč.

DEŽELNI ZBOR PRED POROTNIKI.

Naša deželica, dasi majhna, je prav bogata na iznemadenjih. Ali največje vseh iznemadenj čaka ves politični svet o priliki prihodnjega zasedanja porotnega sodišča v Gorici, pred katero nastopi tudi ves deželni zbor goriski, pričeni z deželnim glavarjem.

Čitateljem našim je znano, kakó se je vedel naš viteški gospod dr. Jožef Tonkli tekom zadnjega deželnozbornskega zasedanja. Ali še marsikaj zanimivejšega pride na dan, da bo moglo naše slovensko ljudstvo dobiti pravo sliko o tem edinem rešitelju katoliške zavesti pri nas na Goriskem, kakor menijo dopisovalci „Slovenca“ in „Primorskega Lista“ v tukajšnjem semenišču. Blizajo se volitve v deželni zbor, zato nas od srca veseli, da viteški g. Tonkli sam dá priliko svojim volilcem, da si osvežijo spomin in si predložijo pravo sliko svojega dosedanjega zastopnika.

„Politika strasti“ je namreč takó daleč ustrahovala viteza Tonklja, da je podal proti našemu uredniku tožbo radi „žaljenja časti“. Čitateljem našim sta gotovo še v spominu članka po zaključku deželnega zbora, v katerih smo osvetlili nečuvno postopanje va-

teza Tonklija nasproti slovenski manjšini. Umejeno, da sta članka hudo zadelata viteza Tonklija; razodela sta resnice, ki so bile naravnost uničujoče za politiko dr. J. Tonklija. To so čutili tudi njegovi voditelji, ki so mu kar naložili, da mora „Sočo“ tožiti. Najraje bi bili zgrabili nekoga drugega, a ker to ni tako lahko, kakor n. pr. najprej Kristusu v obraz pljuvati in potem zaradi ljubelega krukla postati „uzoren duhovnik“, zato so se zadovoljili s tem, postavili le našega urednika pred porotnike. Skratka: Vitez Tonkli je bil prisiljen po svojih vodnikih in zapovednikih, da mora „Sočo“ tožiti radi omenjenih dveh člankov.

Obpravava se bo vršila pri prihodnjem zasedanju porote in bo trajala gotovo nekaj dni, ker kot prve nastopijo vsi deželni poslanci. Mi najamemo stenografa, da bo točno beležil vse, kar se bo vršilo: potem priobčimo poročilo v posebni knjigi, kajti tako zanimive tiskovne pravde, kakršna bo ta, gotovo se ni bilo. Ponatisnemo tudi celo obtožnico, o kateri si bo mogel vsak čitatelj narediti jasn pogled, poleg tega pa tudi o njenem spisatelju. Mi bi mogli podati proti obtožnici izborna utemeljena utoka, a tega ne storimo, da se obravnava ne zavleče za eno zasedanje.

Le toliko omenimo, da obtožnica je slovenska, če tudi v barbarski slovensčini, ali slovenska je vendarie. In ker so tudi toženi članki slovenski, toženeč je Slovenec, bodo morali biti tudi ljudski sodniki popolnoma vešč slovenskemu jeziku. Zato se nadejamo, da bo g. vitez vzajemno z nami postopal v zmislu svoje interpelacije, da bi namreč v tem slučaju morali sedeti na porotnih klopek le Slovenci ali taki Italijani, ki bi mogli brez tolnača umeti slovensko obtožnico in naš slovenski zagovor. Ako tega ne stori, da slovenskemu svetu jasen dokaz, koliko resnosti je pripisovati njegovim interpelacijam.

Pred porotniki pa, ki bi umeli naša članka in živo besedo v obrambo našega urednika, nastopimo prav radi, kajti naj bo konec za kakoršenkoli, s to tiskovno pravdo bo zabiti v politično rakev viteza Tonklija zadnji zebelj. Na veselo svidanje gospod vitez!

Domace in razne novice.

Goriška Čitalnica je pričela urediti s svojimi poletnimi izleti v okolico. Učraj se je zbralo okoli 40 oseb na vrhu g. A. Mozolca v Solkanu. Nestalno vrtne je zadržalo mnoge rodbine, ki bi se drugače rade udeležile teh izletov, pri katerih pridejo razne rodbine v ožjo dotiko med seboj, kar povzroča družbeno življenje med čitalniškim občinstvom.

V nedeljo bo izlet v St. Peter, kjer se izletniki ustavijo v gostilni g. Mervica. Zbirališče pri kapucinski cerkvi: odhod ob 3. popoldne.

Izptiti na goriškem ženskem učiteljskem priročju v torek bo binkošti 15. t. m.

Obrtne sole v Gorici. — Nas poslanec dr. A. Gregorčič se je v državnem zboru toplo potezal za ustanovitev slovenske obrtno-nadaljevalne sole in strokovne sole za umeitno mizarstvo in rezljarsstvo, kakor smo že večkrat in obširno pisali v svojih listih. Mi dobivamo vse hitropisne zapisnike, ali tega, v katerem se nahaja Gregorčičev govor, do učraj se nismo prejeli. Zato objavimo ta govor prihodnjice.

„Odiseja“, ki obsega 256 strani, dobiva se v knjigarnah in v naši tiskarni mehko vezana 48 kr., lečo vezana pa 1 gl.

Slovenska knjižnica. — Jutri izide 16. snopič, ki objavi dve krajši prav zanimivi povesti. — V 17. snopiču začnemo priobčevati bolj izbrane povesti in obrabe znamenitega češkega pisatelja, župnika Vaclava Kosmaka. Potem bodo sledile povesti Čechove in Trebičkega.

Kazipot po deželi goriski in gradiški se še vedno dobiva v naši tiskarni za 1 gl., 10 kr. s poštnino vred. — Tiste gospode, ki so knjigo obdržali, naj blagovolje pošljo omenjeni znesek. Nazaj knjige ne sprejemamo več! — Mnogi gospodje (med temi možje, ki hoté biti odlični rodoljubi) so knjigo obdržali po 14 in več dni, vse pregledali, zamazali in tudi raztrgali (kdo ve, v koliko rokah je bila), a konečno so jo vrnili. Kakošen pridevek zasluži tako ravnanje?

Dar mesto venca. — Ravnateljstvo „Goriške ljudske posojilnice“ je darovalo „Sloginim“ učenim zavodom 10 gl. mesto venca na grob bivšemu društvenemu uradniku g. A. Ličnu. — Tak čin se sam prav toplo priporoča v posnemanje. Velikokrat se z venci vrši res prava potrata, zapravljajo se brez potrebe narodni kapital. Ako bi se denar, kolikor stanejo venci, obračal v dobrodelne namene, bi gotovo veliko bolj ustrezali misljenju in čustvovanju pokojnika samega. Ne rečemo, naj se venci povsem opusté; ne, najbližji sorodniki pokojnika bi se težko odločili za opustitev, ali daljši sorodniki, prijatelji, znanci, društva itd. pa to čisto lahko storé. Ta misel sicer ni nova, marveč že marsikje jo izvršujejo, toda še vedno premalo. Uvažujmo jo!

Gg poslanca dr. A. Gregorčič in Alfred prof. Coronini bila sta od sobote do sinoči doma; odpotovala sta s sincinim

brzovlakom. — Tiste občine, ki niso se poslale peticij v zmislu „Slogine“ okrožnice, naj bi to čim prej storile. Omenimo pa, da v županijah, kjer ni tako lahko sklicavati starasinskih sej, napravijo lahko županstvo peticije v imenu starasinstva, kateremu pozneje naznani ta čin. — Namesto na trgovinsko ministerstvo se peticije lahko pošljejo na ministerstvo za uk in bogočastje.

Mestne volitve v Gorici so se dovršile po želji židov in njihovih podreptnikov. Opozicije niso imeli od nikake strani, kar je pri sedanjih okoliščinah najbolje. — Ali liberalci so si hudo v lasih zaradi novega župana, ker skoro vsi od kraja bi radi zasedli županski stol. Nekateri bi radi videli celo žida dr. Henrika Luzzatto na tem častnem sedežu. Zakaj pa ne, saj videnski župan je tudi žid in „Corriere“ vedno pridiguje, naj Gorica vselej in v vsem posnema Videm!

Umor. — V nedeljo zvečer je mesar Anton Mengotti zabodel z nožem naravnost v srce Slovenca J. Devetaka, da je bil takoj mrtev. Mengotti je bajé Devetaka psoval s „sklafom“, na kar mu je D. prisolil zasluženo zausnico. M. je sel domu po mesarski mož, počakal D. na cesti in ga zabodel. Hudodelnik je bil takoj uklanjen in odveden v zapor. — O tem slučaju bomo natančneje poročali.

Prve češnje prišle so na goriški sadni trg že koncem preteklega tedna. Da bi bilo lepo vreme, prodajale bi se zdaj že po nizki ceni. Češnje bo letos dosti, pa tudi raznega drugega sadja.

V St. Petru pri Gorici se je vršil v nedeljo prvi občni zbor bralno-pevskega društva „Slovenska zveza“, pri katerem je bil odbor takole sestavljen: Č. g. Ludovik Ličina, kapelan, predsednik; g. Ant. Jakontič, podpredsednik; g. Jos. Mervic, tajnik; g. Ivan Blažica, donarinar; Franc Geršič, odbornik; Boškinc Fr. in Droč Valent, namestnika. — Število družstvenikov je naraslo na 54, kar je za St. Peter prav veliko. Naj bi vsi udje ostali zvesti mlademu društvu, ki je za probujo narodne zavesti in ponosa v bližini goriškega mesta velike važnosti. Naprej!

V Oseku pri Šempasu so v nedeljo posvetili kip M. B. Lurdske, kateri so v svetčanem sprevodu nesli iz vikarijskega poslopja v cerkev. Nosa se ga štiri belo oblečena dekleta z venci na glavi; za njimi so sledila ostala dekleta cele vasi. Tudi šolska mladina se je udeležila sprevoda s svojo zastavo, ki je bila blagoslovljena osem dni poprej. — V cerkvi je kip dobil svoj prostor na stranskem oltarju. — V kratkem dobe Osečani tudi nove orglje.

Dalje nam poročajo: Cerkev M. B. na Vitovljah, ki je bila dne 13. febr. t. l. vsa raznesena vsled hudega treska, je sedaj spet vsa popravljena, kar je oskrbništvu uročilo veliko stroškov. Prihodnji teden dojde novi zvon iz Ljubljane, tako da bode binkošne praznike brez zavire navadni shod, kakor po navadi, h kateremu se vabijo pobožni verniki.

Šolski nadzorniki. Ministerstvo je potrdilo za prihodnjo šestletno dobo vse dosedanje c. kr. okrajne šolske nadzornike na Goriškem.

Na Cesti pri Ajdovščini je umrl v soboto ob 7^{1/2} zjutraj nadopolni mladenič, gosp. dr. Lavoslav Batič v 28. letu starosti; umrl je za sušico po večmesnem mučnem bolehanju. Manjkal mu je le še eden strogi izpit (rigoroz), da bi dosegel zaželjeno doktorstvo prava in postal odvetnik, in že je bil določil čas temu izpitu, ko ga je zgrabila bolezen, da je moral opustiti svojo namero. Zdravil se je na Dunaju, a domov je prišel še le po veliki noči. — Mislimo si žalost rodbine, ki je veliko žrtvovala zanj ves čas njegovega solanja v Gorici in konečno na Dunaju, težko je pričakovala dne, ko bodo vse te žrtve začele roditi zaželjeni sad, a zdaj je nevsmiljena smrtna kosa uničila mlado življenje, uničila vse nade rodbine. — Sijajen pogreb se je vršil v ponedeljek ob 9. uri zjutraj. Iz Ajdovščine, iz vse okolice in tudi iz Gorice došli so razni prijatelji in znanci pokojnikov, da mu izkažejo zadnjo čast na tej zemlji. Pa tudi pripravega ljudstva je bilo prav obilo iz cele okolice. Ajdovskostursko delavsko podporno društvo počastilo je svojega uda z zastavo. Več krasnih vencov s trakovi in napisih poveljevalo je pogrebno slovesnost. — Pogrebni sprevod vodil je s Ceste v Sv. Križ domači župnik preč. g. Kodre v spremstvu še enega duhovnika in dveh oo. kapucinov. — Po sv. maši spremlili smo še pokojnika do groba, kjer smo se v tem življenju poslednjč poslovili od njega. — Križki pevci so mu pod vodstvom g. nadučitelja Zorn a zapeli v cerkvi in ob grobu gniljive nagrobnice. N. v. m. p.!

Dar po pogrebu. — Ob vseh možnih prilikah, veselih in žalostnih, smešnih in resnih, nabirajo se pri nas denarni doneski v dobrodelne namene. Tako se je zgodilo tudi po pogrebu r. Batiča v rodoljubni rodbini Mrevljetovi v Sv. Križu, kjer se je zbrala družba prijateljev in znancev pokojnikov, katere je imenovana rodbina prav izborno pogostila. Po nagovoru g. Arturja Lokarja, notarskega kandidata v Ajdovščini, da z dobrim delom v korist naše zapuščene mladine najbolje počastimo spomin pokojnega Lavoslava, zbrala je domača gospodična 8 gl., katere je izročila navzočnemu „Sloginemu“

tajniku. Odlična hvala darovalcem in rodoljubni nabiralki.

Pevsko društvo v Šturji pri Ajdovščini je priredilo zadnji dve nedelji veselici po sporedu, kateri smo priobčili danes tri ledne. Veselica se je vršila v prostorih „Edinosti“ v Ajdovščini in sicer prvič v korist društva, drugič pa družbe sv. C. in M. Prvič je bila udeležba prav številna, drugič pa precej manjša, ker bilo je prav slabo vreme. — Pri drugi predstavi je bil navzoč tudi naš urednik, ki je sicer mnogo pričakoval, ker pozna vrline imenovanega društva, toda dočkal je še veliko več. Možki zbor „V gaj“ in zbor z bariton-solo „Pevčeva spomladanska“ izvajali so pevci povsem dovršeno. — Sturska cerkvona pevca g.čna Josipina Valič je pela samospjev za sopran „Srce sirota“; spremljala jo je na glasovirju sturska učiteljica g.čna Emilija Jurman. G.čna Valič ima prijeten, krepek in izsolan sopran; poje dovršeno. — V obširnem dvo-spevu za sopran in bas „Barcarola“ nastopila je zopet ista pevka; je pel g. Josip Budihuja, marljivi in pozvalni predsednik „Delavskega in podpornega društva“. Oba sta izborna, da bolje ni mogste zahtevati, izvršila svoji nalogi. Občinstvo ju je odlikovalo s prav vilharo pohvalo.

Biser vsega večera je bila pa opereta „Tičnik“. Predstavljal, oziroma peli so: Poljanca g. Jos. Budihuja, njegovo varovanko Ljuboslavo g.čna Valič, postrožnico Zorinko g.čna Jurman, ljubimeca Zelenkoviča pa g. Fr. Budihuja. Ulogo ključarja in njegovih pomagačev je izvajal sturski pevski zbor. Petje je spremljal na glasovirju sturski župnik preč. g. M. Arko, ki je pevec tudi izvožbal v tečajnih ulogah te operete. Petje je bilo dovršeno v vsakem pogledu; škoda, da ti pevci ne morejo nastopiti pred širšim občinstvom, ker delali bi čast vsakemu gledališkemu odru v mestu. To je ob kratkem naša sodba, ker v posamičnosti se ne moremo spuščati. Čast pevcem, čast in javna zahvala njili učitelju, preč. g. M. Arku, ki zna ceniti važnost narodnih društev in veliko korist narodnega petja v našem družbenem življenju. Marsikje se duhovščina izogiba narodnih društev in narodnih veselje, ob bas nasprotno. Kaj je v vsakem pogledu bolje in koristnejše, je prav lahko uganiti. — Po veselici se je vršila prijetna domača zabava, katero je vodil g. Avgust Dolenc. — Castilamo vrtenu pevskemu društvu na uspehu, kateri je doseglo z veselice zadnji dve nedelji; naj bi ostalo tudi za naprej zvesto svojem doseganemu delovanju!

Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda za Tolmino priredila na korist društva letno veselico 6. dan maja 1894. v prostorih Ivana Gabrščeka v Tolmini s sledečim sporedom: 1. Overture, Fr. v. Suppé, svira septet; Gg. Osk. Gabršček, Andr. Sattler, Jos. Kraševc, Ferd. Gabršček, R. Linčič, Andr. Vogrič, I. Sira. 2. Blagovestnikom, S. Gregorčič, deklamuje g. predsednica Ilka Devetakova. 3. „Ne zveni mi“, besede S. Gregorčiča, zložil Hr. Volarič. Mešan zbor. 4. Slovanske narodne pesmi, Pl. Gross. Svira septet. 5. Šolski nadzornik. Veselogra v enem dejanju. I. Trifkovičeva. 5. „Dneva nam pripelje zar“, Besede S. Gregorčiča, zložil F. Stegnar. Mešan zbor s sopran solo. 7. Srečkanje. Med srečkanjem svira septet. 8. Prosta zabava.

Petje vodi g. Andr. Vogrič, septet g. nadučitelj I. Sira. Začetek ob 8^{1/2} zvečer. Vstopnina 60 kr., sedež 10 kr.

Prvi majnik na Tolminskem. — Po raznih velikih mestih in obrtnih krajih Evrope so se delavci tudi letos pripravljali na praznovanje. Marsikje so se o tej priliki pripetili veliki nemiri in tudi krvavi poboji.

V naši deželi ni bilo takih praznovanj, torej tudi ne nemirov in pobojev. Koderkoli se čita uradni list dunajske vlade „Wiener Zeitung“, čitali so v številki od 2. t. m. tudi sledečo brzojavko:

„Tolmein, 1. Maj. Der heutige tag ist im ganzen Bezirke vollkommen ruhig verlaufen“.

To pomeni, da prvi majnik se je dovršil v celem okraju popolnoma mirno.

Moramo si pač misliti, kakó potolaženi so bili skrbni vladni krogi dunajski vsled te novice. Pa tudi nas je to brzojavno poročilo kar presenetilo. Kdo pač ne vé, kakó velika nevarnost je pretila na Tolminskem vsled velikanskih priprav med ogromnim števiom delavcev v tovarnah v Tolmini, v Kobaridu, v Boleu, ob Soči, Tolminki in Nedizi, v Trenti in pod Babjim zobom. Vse prebivalstvo se je treslo pred razbojniškimi delavci; vojaške posadke v Gorici in na Trbižu so bile vsak hip pripravljene, da jo uderejo na Tolminsko, krotit delavske praznovance prvega majnika. Toda — hvala Bogu in modrosti tamošnjih oblastnikov — vse se je mirno dokončalo; naš strah in trepet je bil nespameten. „Wiener Zeitung“ nam je zopet upokojila nemirno dušo. — Samó da nas pa v kratkem ne vznemiri kaka brzojavka, da so se po vsem Tolminskem koze spuntale, da se je pa previdnim možakarjem posrečilo, zadušiti ta grozni „tolminski punt“ ter obesiti vse glavne kozle na kol. E se non ridi, di che rider suoli?!

„Gospodarski List“ št. 4. je danes priložen. Obsega na 16. straneh obilo zanimivega berila za naše poljedelce, živinorejce in vinogradnike.

Iz Dornberga. — Kakor vsako leto priredi tudi letos dornberško vinarsko in sadjarsko društvo svojo razstavo vin prvo nedeljo maja t. j. G. t. m. Obilne udeležitve se nadeja odbor, kateri prijazno vabi vse prijatelje vinarstva in kmetijstva sploh.

Zahvala.

Odbor „Goriškega Sokola“ vsled soglasnega sklepa v seji 2. t. m. prav presrečno zahvaljuje slavni kegljaski klub, ki je ves čisti preostanek*) daroval našemu društvu za nakup telovadnega orodja. Gospodje darovalci naj bodo prepričani, da s svojim velikodušnim darom so ustregli živi potrebi našega društva, ki jim za to požrtvovalno prijaznost ohrani za vedno hvaležen spomin. Na zdar!

A. Gabršček, Avg. Janša,
t. č. starosta. t. č. tajnik.

*) Koliko znaša ves preostanek, objavi klubov denarinar, ko poterja vse znanele kazni. — A. G., denarinar.

Poslanica *).

Na dopis iz Brd v „Primorcu“ št. 9, dne 18. aprila s podpisom — a — odgovarjam: G. dopisnik mogoče sumničel noko osebo s srednje erko „r“, da je pisala dva dopisa, katerima on odgovarja, oziroma ju popravlja, nad katero se pa najbrže moti; Nekomu županstvu ni poslalo društvo „Sloga“ od kar jaz županujem nobene prošnje za podporo slovenskim solam v Gorici in zato je nisem mogel objaviti starasinstvu. Torej laž! Ako sem predlagal za podporo, storil sem to iz lastnega nagiba. Predlagal sem jaz 25 gl.; ali ni to 50 kron? Ni bilo torej treba svetovati starasini A. Z., naj se dovoli 50 kron! Čemu tako hvalisanje?

Nadalje stavi dopisnik — a — za besedami v „Kozani“ znamenje „p“ kakor, da bi tu ne bilo nobenega odličnega rodoljuba. Morda je pa vendario kak? Naj ne misli, da je on sam na svetu tak! Tako sramotenje ni častno za g. dopisnika. Nadalje pravi: „Brez polegovanja izvoljen biti županom je častno...“ Ne vem, na koga meri in v kakem zmislu vzame te besede. Ako hoče s tem reči, da sem se jaz polegoval in zato bil izvoljen, mora biti res kratkoviden; ali je tako hitro pozabil, da je ravno kar trdil, da sem se polegoval za Štekarja? Ako mi on to dokaze, dam rad 100 kron v kak blag naroden namen. Tisti „sviga-svaga“ se pristojta najbolje g. dopisniku — a — zakaj? Že lahko ve!

Župan
Ant. pl. Roja.

Za sestavke pod tem naslovom uredništvo ni odgovorno.

Ganz seid. bedruckte Foulards 75 kr. bis fl. 3.65 p. — Met (ca. 450 versch. Disposit.) — sowie schwarze, weisse und farbige Seidenstoffe von 45 kr. bis fl. 11.65 per Meter — glatt, gestreift, kariert, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben Dessins etc.). porto- und zollfrei in die Wohnung an Private. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz.
Seiden-Fabrik G. Heeneberg (k. u. k. Hofl.), Zürich. (2)

Oznanilo in priporočilo.

AVGUST DOLENC
trgovec v Ajdovščini

naznanja častitemu občinstvu, da je svojo prodajalnico manufakturne, drobne, dornberškega in jedilnega blaga preložil s 1. aprilom v lastno hišo št. 55. — Pri tej priliki priporoča se svojim gg. odjemnikom, da bi ga tudi v novih prostorih počastevali z naročili, kakor do sedaj, zagotavlja, da se bo po svojih močeh prizadeval, ustrezati vsem opravičenim željam sl. občinstva.

Z vsem spoštovanjem

AVGUST DOLENC.

ZAHVALA.

Podpisana rodbina zahvaljuje iz dna svojih zalostnih in potrtilih src vse svoje ljube sorodnike, častite znance in prijatelje, ki so nam tekom bolezni in ob smrti našega ljubljene sina, oziroma brata in svaka

drd. Lavoslava Batiča

skazovali svoje prijazno sočutje, ki nam je bilo v veliko tolažbo v teh takó bridkih trenutkih. Se posebej pa zahvaljujemo r. duhovščino, ajdovsko-slursko delavsko podporno društvo, ki se je udeležilo pogreba z zastavo, domači pevski zbor pod vodstvom g. naduč. Zorna za ginjaivo petje, darovalce krasnih vencev, razno gospódo iz Ajdovščine in iz drugih krajev za udeležbo — sploh vse tiste blage duše, ki so na kakoršen koli način pripomogle, da se je povečala tužna slovesnost. Bog povrni!

Na Gestl, 2. maja 1894.

Rodbina Batič.

Več let preskušeno bolečino tečeče sredstvo

Kwizdova tekočina proti protinu

okrepjujoče vrtanje pred in po veliki boji

Kwizdova tekočina	proti protinu
Cena stek. 1 gl.	poi stek. 60 kr.
Kwizdova tekočina	proti protinu
dobiva se v	vseh lekarnah.

Kwizdova tekočina proti protinu.

Glavna založba: Kreisapothek Korneburg.

Knjigarna in prodajalnica papirja

J. Pallich v Gorici

priloga **Ilustrovane in modne časopise in knjige** vseh vrst. Dalje priroča vseh vrst pisalnih in solskih potrebščin po najnižjih cenah.

Hiša na prodaj.

Na oni strani Soškega mosta v Pevni pri Gorici št. 11 z vrhom, pašnikom in poleg studenčna voda, prikladna za trgovino ali letno stanovanje (kjer je zdaj otroški vrt), je na prodaj. Pogoji se izvedó pri lastnici **Kat. Kaus** v Boleu št. 197.

Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega

Neprekosljive zaradi čudovitih močij in odstranijo v kratkem času s priprosto rabo ene žličice dvakrat na dan, vsaktero bolezen želodečno, zlate žile, omotice, hipohondrije, na jetrih, skazane krvi.

Cene ene steklenice 30 kr.

Prodaja se v vseh glavnih lekarnah na svetu. Za naročitev in pošiljatelj pa edino v lekarnici

Cristofoletti v Gorici.

Od pre mnogih zahval priobčujemo tu le dve:

V St. Štebri na Koroskem, 17 apr. Z velikim veseljem Vam naznanjam, da je moja mati ozdravela, ko je zaužila 2 stekl. Vaših slavnoznanih kapljic sv. Antona. Imela je kv v prsih, katerega mnogi zdravniki niso mogli ozdraviti, dokler me srečen slučaj ni opozoril na Vaše čudovito zdravilo. Pošljite mi . . . itd. **Janez Konečnik.**

Mallenberg. Nad 20 let trpel sem na srčni bolezni, dokler nisem začel uživati sjovečih kapljic sv. Antona. Prosim, da mi zopet pošljete . . . itd. **Johann Krautitsch.**

Pivo!

najboljše vrste iz delniške pivovarske družbe v Góss-u na Štajerskem

(„Actien-Bierbrauerei Góss“)

po 1, 1/2 in 1/4 hektla v sodčkih, kakor tudi v steklenicah, priporoča častitim odjemnikom založnik

Gustav Scholz

v Gorici, Gosposka ulica št. 6.

Vizitke, kuverte s firmo

priloga

„Goriška tiskarna“ A. Gabršček.

Svetovno blago -- V vseh deželah sijajnim uspehom vpeljano.

SARGOV
KALODONT

Pripoznano neogibno potrebno
zobno čistilo

(Od zdravstvenih oblastij preiskano)

Jako praktično na potovanju. Blagodišeče - hladilno. Dobi se povsod.

Vsak vé da je najvažneje za naše zdravje prebavljanje; ampak mnogo premalo gleda se na to, da so za to neizpolnili dobri zobje. Ne dá se dovolj živo in dovoljkrat pomisliti stari rek: „Dobro prežvečeno je na pol prebavljeno“. Dvorni zobozdravnik cesarski svetnik E. Thomas na Dunaju, prof. dr. Koch in drugi znameniti vejkari, naposled dr. H. D. Miller, profesor na zobozdravniškem zavodu v Berlinu v svojem spisu: „Mikroorganizmi ustne dupline“ Lapsija 1892 so dokazovalno izprijali, da se v vlažni površni ustni duplini neprestano in neovirano število bakterij skupaj snovi ter da se iz teh izvirajoče, čestokrat jako nevarne bolezni dušo prebiti z vnetimi in rdečimi inženjari ust. Te-ma zveza naj „pokaženim slalom-ustli“ in „pokaženim želodcem“ se je dobiti še le po teh novih naukih preiskav. Sama voda pa teh skupnih snovi ne odpravi. To se doseže le z uporabo in sicer najbolje jutraj in na večer antiseptičnega delujočega skrbno pripravljeneja in skušenega sredstva za čiščenje zob, kakor se priložuje na splošno priznani način „Sargov-Kalodont“, kjer vedno nastaja, sedaj vé na milijone nastaja vpriloga najjasnejše svedóči spriča za veljavo tega sredstva. -- Hous-eau je rekel: „Zemlja z lepimi zobmi ni nikdar prela!“ Toda ne le lepota in mišnost smejóčih se ust, dosežemo s takim varstvom zobov, ampak zagotovo si tudi kar je važneje, namreč zdravje do pozne starosti ohraniti, pripoznavanja i pomena naroda iz najvišjih krogov prileže vsakemu kosu.

Varujte se v zavitku sličnih, le za prevaro narejenih, brez cenih ponaredb (posnehb).

USTANOVILJENO L. 1820.

Srebrna svetinja v Parizu 1878.

Častni in priznalni diplom na Dunaju 1873.

INSAM & PRINOTH

St. Ulrich in Gröden (Tirol).

se priporočata za cerkvena dela iz lesu, kakor:

oltarji, prižnice, spovednice, krsilniki, križevi polji, sveti

kipi, razpela jaslica, itd. itd.

po zelo nizkih cenah.

Ceniki brezplačno in poštarine prosto.

Spričalo. Gospoda INSAM in PRIMOTH v St. Ulrichu-

Gröden (Tirol) sta izgotovila križev pol za župno cerkev v

Kaindorfu (Štajersko) v popolno zadovoljnost izvedencev, da v

največje obhudovalje domačinov, in to v določenem času in za prav zmerno ceno. Morem

ju torej vsem č. cerkvenim oskrbnikštvom prav toplo priporočati.

Cerkveno predstojništvo v Kaindorfu, Štajersko.

Jos. Thurner, kapelan.

Vsi stroji za poljedelstvo.

Posebnosti

treba naročati le pri tvrdki I. J. Heller. Stiskalnice za seno, slamo in za nakladanje raznih vrst.

Hidravlične stiskalnice, Diferencialne vitke stiskalnice, Nove skropilke proti peronospori, način Vermorel.

Samostojne skropilke proti peronospori v lakni z značno tlačilko.

Novi sadni mlini in sadne stiskalnice.

Aparati za patjenje krme, za varno kuhanje, za trgavanje grozdja, za sušenje sadja in zelenjavi, za robanje turšice; trieri, mlilnice, rezalnice, mlini za debelo moko itd.

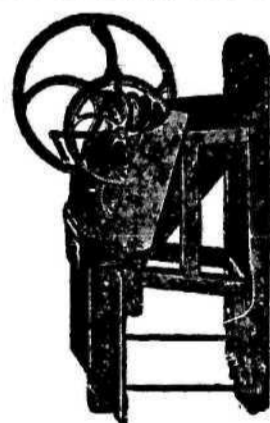
Lito železo surovo ali pripravljeno k vsem strojem po najnižjih cenah in najugodnejših pogojih.

Posilja izdelke pod jamstvom in na poskušajo

IG. HELLER, Dunaj

22 Praterstrasse St. 19.

Svari se pred kupovanjem ponarejil.

Bogato ilustrovani 192 str. obsežen cenik v slovensko-nemškem ali italijansko-nemškem jeziku pošilja na zahtevo brezplačno.

Razprodajalci se iščejo.

Vozni listi in tovorni listi v Ameriko.

Kraljevski belgijski poštni parobrod „Red Stearn Linie“ iz Antverpena direktno v

New Jork & Philadelfijo koncesijonovana črta, od c. kr. avstrijske vlade. Na uprašanja odgovarja točno: koncesijonari zastop

„Red Star Linie“ na DUNAJU, IV Weyringergasse 17 ali pri

JOSIP-U STRASSERJ-U Stabureau & commercieeller Correspondent der k. k. Staatsbahnen in Innsbruck

Svojo veliko zalogo olja iz oliv

priloga

Enrico gm. Carlo Gortan,

via Caserma 4. Trst (naspr. pivarni Pilsen)

Služba mašinista,

kateri mora imeti izpit za kurileca pri parnih kotlih in za stežnika pri parnih mašinah, odda se pri podpisani tovarni. -- Letno plačilo 900 gld. in prosto stanovanje.

Ponudbe naj se pošljejo do 15. maja,

e. kr. priv. papirnici v Radečah

pri Zidanem mostu

(Ratschach bei Steinbrück)

„Kupuj pri kovaču in ne pri kovačiču“ govori star pregovor.

To hitko rečen o svojem zavodu, kajti le tako veliki kovači, kakor moči, ima veliki ozromna blaga in raznih prednostih malo stroškov, ki končno priložijo kovačev na dohodu.

Krasne uzorce zaslužilom brezplačno in poštine prosto. Bogata kufiza uzorcev, kakor tudi desij se ni bilo, še poljša krojacem brez plačane poštarine.

Snovi za obleke.

Peravljena, in doskln za visoko delovščino, predpazno blago za uniformne c. kr. uradnikov, tudi za veterane, ognjevesce, telovadce, lovce, sukna za biljardo in igralne mize, za posteljnico, košice, podne plede od 4-11 gld.

Cene vredno, pošteno, trpežno, čisto voleno sukno in ne ene ranje, ki niso vredne nič toliko, kolikor stane krojač, pripravila

Ivan Stikarofsky

v Brnu, ki je avstrijski

Največja založba sukna v vrednosti 1/2 mil. gld.

Razpošilja le s povzetjem

Dopisuje v nemškem, češkem, madžarskem, poljskem, ruskem, francoskem in angleškem jeziku.

Svetovno ime so si pridobili moji

Goldin-prstani

kos samo po 1 gld. 50 kr.

Te postane od zlata ali strokovnjaki ne morejo razločevati in so moderno elegantno napravljene.

Moji goldin-prstani ostanejo vedno jednaki, za kar jam. pisмено 5 let jamtin

Sv. 112. Goldin-prstan z mrtovana turkubom gld. 150

Sv. 113. Goldin-markički prstan s kamnom gld. 150

Sv. 67. Goldin-pečatni prstan z turk. ametistom gld. 150

Sv. 117. Goldin-lord-prstan z kamnom gld. 150

Goldin-poročni prstani komad gld. 1-20

Za nero prsta zadostaje poslali izreček papirja.

Ilustrovani ceniki brezplačno in franko.

Alfred Fischer, Dunaj I. Adlergasse 12.

Posilja se profi ovzetju ali proti plačilu naprej.

A. Casagrande v Ajdovščini

priloga izvrstna sredstva za čiščenje in vzdrževanje vina. **BARTLOV IZVIRNI KARBOLINEJ**, kot najbolje sredstvo za ohranjanje lesa, oljnate barve, železnino i. t. d. Preiskuje vina in poučuje o pravilnem ravnanju z njimi.